

- porušení čl. 4 odst. 2, 3, článků 20 a 21 směrnice 92/43/EHS, čl. 5 odst. 2 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999, o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, článku 8 jednacího řádu výboru „Habitat“, článku 9 jednacího řádu vydaného na základě rozhodnutí 2001/C 38/03 a čl. 7 odst. 1 výše uvedeného rozhodnutí, jakož i základních zásad řádné správy a „*audi alteram partem*“. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že stanovisko výboru „Habitat“ nebylo požadováno v rámci postupu k vydání běžného stanoviska ale za použití řízení o vydání písemného stanoviska, bez toho, aniž by bylo použití tohoto řízení nezbytné, bez toho, aby použití tohoto řízení bylo odůvodněno a bez toho, aby výbor „Habitat“ byl způsobilý rozhodnout o všech technických aspektech této věci;
- Komise přijala své rozhodnutí na základě návrhu seznamu lokalit založených na věcně nepřesných faktických údajích a/nebo údajích, která podle kritérií stanovených v příloze III směrnice 92/43/EHS nebyla relevantní.

**Žaloba podaná dne 28. února 2005 CEGELEC SA proti
Evropskému parlamentu**

(Věc T-104/05)

(2005/C 106/83)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. února 2005 žaloba podaná proti Evropskému parlamentu CEGELEC SA, se sídlem v Bruselu, zastoupenou Andrém Delvauxem a Véronique Bertrand, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou,
- zrušil rozhodnutí ze dne 15. prosince 2004, kterým Evropský parlament odmítl nabídku společnosti CEGELEC a zadal GROUP 4 Technology SA tři části zakázky na

dodávku a zavedení systémů videokamerového monitoringu na třech hlavních pracovištích Evropského parlamentu, která byla předmětem vyhlášení zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* S 61 ze dne 26. března 2004, jehož odůvodnění byla společností CEGELEC sdělena dopisem ze dne 16. prosince 2004,

- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Parlamentu, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně v rámci výběrového řízení na zavedení systémů videokamerového monitoringu na třech hlavních pracovištích Evropského parlamentu a zakázka zadána jinému uchazeči.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává některých údajných porušení dotyčné zadávací dokumentace a nařízení 1605/2002 ⁽¹⁾ a 2432/2002 ⁽²⁾ a směrnic 92/50 ⁽³⁾, 93/36 ⁽⁴⁾ a 2004/18 ⁽⁵⁾, která spočívají konkrétněji v:

- nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí, oznámeném žalobkyni,
- neuplatněním zadávacích kritérií a systému hodnocení zavedených zadávací dokumentací,
- skutečnosti, že vybraná nabídka s ohledem na svůj rozsah není v souladu s povinností předložit nabídku písemně v jednom z úředních jazyků Unie,
- skutečnosti, že Parlament zadal zakázku na základě kamer, které nebyly prezentovány při předvedení „fototestů“, přičemž porušil zásadu rovnosti mezi uchazeči,
- údajné opožděnosti vybrané nabídky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, s. 1

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, s. 1

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 199, s. 1

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 134, s. 114